

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/15/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7511209552
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Mazáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7511209552.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Mazákovvej a členov senátu JUDr. Gizely Majerčákovej a JUDr. Jozefa Maruščáka, v právnej veci žalobcu M. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Č. XX, zastúpeného B.. P. C., advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v C. G. P. F.. Č.. X, proti žalovanej C. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Č. XX, t.č. XX L. Q. G. XXNZ G., E. F. C., zastúpenej T.. C. V.Ž., bytom Č. XX, C., v konaní o zaplatenie 2 744,08 Eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie č.k. 18C 159/2011 - 65 zo dňa 25.novembra 2011 takto

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o lehote na plnenie prisúdenej pohľadávky, úrokov z omeškania a trovách prvostupňového konania.

Zaväzuje žalovanú nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 26,76 Eur, ktoré je povinná zaplatiť advokátovi B.. P. C. do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2 744,08 Eur spolu s 9,5 % - ným úrokom z omeškania ročne od 20.10.2011 až do zaplatenia, a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti úrokov z omeškania návrh zamietol a žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 591,53 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu B.. P. C. do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou zo dňa 08.07.2011 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 2 744,08 Eur s prísl.. Žalobu odôvodnil skutočnosťou, že manželstvo so žalovanou bolo právoplatne rozvedené dňa 23.01.2008 a tým zaniklo aj ich bezpodielové spoluvlastníctvo. Žalobca splácal zo svojich finančných prostriedkov úver, ktorý im bol poskytnutý počas manželstva so žalovanou vo výške 5 222,16 Eur, poisťné na nehnuteľnosť za roky 2008, 2010, 2011 spolu vo výške 208,82 Eur a daň z nehnuteľnosti za roky 2009, 2010, 2011 vo výške 57,18 Eur. Žalobca teda spolu zo svojich finančných prostriedkov zaplatil sumu 5 488,16 Eur, pričom sa domáhal, aby mu žalovaná zaplatila polovicu uvedenej sumy t.j. 2 744,08 Eur z titulu bezdôvodného obohatenia.

Žalovaná svoj nárok uznala a žiadala o povolenie splácať vzniknutý dlh v mesačných splátkach po 100 Eur.

Dňa 25.11.2011 súd pripustil zmenu návrhu, a to rozšírenie o 9,5 % - né ročné úroky z omeškania od 15.07.2011 do zaplatenia.

Konajúci súd zistený skutkový stav posúdil podľa ust. § 148, § 451 ods. 1, 2, § 454 a § 456 veta prvá, § 511 ods. 1, 2, 3 a uviedol, že manželstvo účastníkov bolo právoplatne rozvedené dňa 23.01.2008, čím došlo k zániku bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov konania. V súčasnosti sú obaja účastníci podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti, preto ak iba jeden z účastníkov platil spoločný úver za nehnuteľnosť, daň z nehnuteľnosti a poisťné, druhý účastník tým získal bezdôvodné obohatenie. Nárok žalobcu považoval súd prvého stupňa za dôvodný, preto jeho žalobe vyhovel a žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 2 744,08 Eur. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania v zákonnej výške podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom od 01.01.2009) odo dňa 20.10.2011, pretože mal preukázané, že žalovaná bola prvýkrát vyzvaná na plnenie doručením žalobného návrhu. V prevyšujúcej časti úrokov z omeškania žalobu zamietol ako nedôvodnú.

Následne súd citoval ust. § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a žalovanej neumožnil splniť dlh v požadovaných splátkach, pretože žalovaná je zamestnaná, o vzniku bezdôvodného obohatenia vedela, avšak nepreukázala snahu splniť svoju povinnosť.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania, pretože žalobca mal vo veci len čiastočný neúspech spočívajúci v nepriznaní úroku z omeškania, ktorý požadoval od 15.07.2011, avšak sú mu úrok priznal až od 20.11.2011 do zaplatenia. Trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 164,50 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 427,03 Eur t.j. spolu vo výške 591,53 Eur. Súd priznal žalobcovi trovy právneho zastúpenia podľa ust. § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b), c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách advokátov za 3 úkony právnej služby á 111,21 Eur a 3 krát režijný paušál á 7,41 Eur + 20 % - nú daň z pridanej hodnoty.

V zákonom stanovenej lehote podala žalobkyňa odvolanie proti výroku o zročnosti prisúdenej pohľadávky vo výške 2 744,08 Eur spolu s úrokom z omeškania, trov konania vo výške 591,53 Eur z dôvodu, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Nesúhlasila s rozhodnutím súdu, ktorý jej nepovolil splácať istinu v splátkach. Uviedla, že dlh síce vznikol za dlhšie obdobie, avšak žalobca od žalovanej nikdy nežiadal, aby uhradila polovicu záväzku, pričom až do doručenia žaloby nemala vedomosť o požiadavke žalobcu. Napriek tomu, že je zamestnaná s ohľadom na jej výdavky nie je v jej schopnostiach a možnostiach uhradiť celú dlžnú sumu naraz, avšak splácanie dlhu v splátkach jej finančná situácia umožní. Podotkla, že neuhradenie dlhu nebolo zapríčinené len jej osobou, pričom sa nejednalo o dlh v takej výške, ktorého neplatenie by ohrozilo pomery žalobcu. Bola toho názoru, že v jej prípade sú splnené podmienky na povolenie splácať dlh v splátkach, preto navrhla rozsudok v napadnutej časti zmeniť a žalovanej povoliť splácať istinu vo výške 2 744, 08 Eur spolu s úrokom z omeškania a trovami konania v mesačných splátkach po 100 Eur. Uplatnila si trovy odvolacieho konania, ktoré v odvolaní špecifikovala.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že tvrdenie žalovanej o tom, že žalobca ju nikdy nevyzval na platenie dlhu sa nezakladá na pravde. Žalobca opakovane vyzval žalovanú na splnenie dlhu, o čom predložil súdu list adresovaný žalovanej zo dňa 15.05.2009. Žalobca sa snažil o vyriešenie vzájomných vzťahov so žalovanou, a to aj prostredníctvom mediátora, avšak žalovaná akékoľvek riešenie znemožnila. Uviedol, že žalovaná nespláca svoj dlh tak, ako to uviedla v odvolaní., pretože uhradila len polovicu splátky do Štátneho fondu rozvoja bývania a polovicu zálohy za dodávku elektriny a plynu. Výšku splátok navrhovanú žalovanou v sume 100 Eur považoval žalobca za neprijateľnú a nízku, preto navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny. Súčasne si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 142,61 Eur.

Podaniami zo dňa 15.11.2012 a 15.1.2013 žalobca vzal návrh v časti o zaplatenie 2.335,18 € späť a konanie sumy 2.335,18 € navrhol zastaviť, pretože žalovaná v uvedenej sume už pohľadávku zaplatila.

Krajský súd v Košiciach (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, ďalej len O.s.p.), vzhľadom

na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach v právnej veci účastníkov bol verejne vyhlásený dňa 27. marca 2013 o 13.50 hod. v budove Krajského súdu v Košiciach na II. posch. č. dverí 227, pričom oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo na úradnej tabuli vyvesené od dňa 20.03.2013.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Podľa ust. § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Predmetom odvolacieho konania je v danom prípade len výrok rozsudku súdu prvého stupňa o zročnosti prisúdenej pohľadávky, príslušenstve a trovách konania, preto sa odvolací súd zaoberal len tým, či v konaní boli spoľahlivo zistené všetky potrebné skutočnosti odôvodňujúce určenie, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach. V ostatnej časti nebol rozsudok súdu prvého stupňa napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť (ust. § 206 ods. 3 O.s.p.), a preto sa odvolací súd nezaoberal podaniami žalobcu o čiastočnom späťvzatí žaloby.

Pri úvahe súdu o povolení splácať peňažný dlh v splátkach v zmysle citovaného ust. § 160 ods. 1 O.s.p., je potrebné vychádzať z okolností konkrétneho prípadu, z povahy prejednávanej veci a priznaného nároku, z osobných a majetkových pomerov účastníkov, ale aj zo zásady úmernosti určených splátok k výške priznanej pohľadávky. Je pritom potrebné zohľadniť nie len dopad takéhoto rozhodnutia na situáciu dlžníka, ale aj veriteľa v tom zmysle, či určením splátok nedôjde k neúmernému zvýhodneniu dlžníka na úkor veriteľa.

Odvolací súd zastáva názor, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na povolenie žalovanej splácať zvyšnú časť dlhu v splátkach. Z podaní žalobcu zo dňa 15.11.2012 a 15.01.2013 mal totiž odvolací súd preukázané, že žalovaná uhradila ku dňu 15.01.2013 žalobcovi celkom sumu 2 335,18 Eur (700 Eur + 1 635,18 Eur). Z uvedeného vyplýva, že žalovanej ostáva uhradiť žalobcovi zvyšnú sumu 408,90 Eur spolu s úrokmi z omeškania a trovami konania. Vzhľadom na sumu nesplateného dlhu a zistené majetkové a osobné pomery žalovanej tak ako prvostupňový súd aj odvolací súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na povolenie žalovanej splácať zvyšnú časť plnenia v splátkach.

Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o lehote na plnenie prisúdenej pohľadávky, úrokov z omeškania a v súvisiacom výroku o trovách prvostupňového konania podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalovanú zaviazal nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 26,76 Eur. Za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) odvolací súd priznal žalobcovi odmenu vo výške 1 základnej sadzby tarifnej odmeny, pričom základnou sadzbou tarifnej odmeny je 1/13 výpočtového základu (ust. § 11 ods. 1 a § 14 ods. 5a) a ods. 8 vyhlášky MŠSR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb) t.j. sumu 14,67 Eur (1/4 z 58,69 Eur) + režijný paušál 7,63 Eur + 20 % - nú daň z pridanej hodnoty (ďalej len DPH) v sume 4,46 Eur, keďže právny zástupca žalobcu je platiteľom DPH. Spolu trovy odvolacieho konania predstavujú sumu 26,76 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien.)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.